Întoarce-te la Tine

On Martie 22, 2016

Învață să cuprinzi acceptul de a te afla în fața a nenumărate uși, pe care nicio cheie nu ar ști să le deschidă.

Trebuia să găsesc o explicație plauzibilă în privința acestui drum lung, ajungere incertă, ce nu ducea decât spre mine însumi, pe cât de concret, pe atât de abstract. Când, unde, de ce, pentru ce se întâmplă ceea ce observam în depărtările unei mări întinse și subit ivite în imaginație, între un sfârșit și alt început, știind că trebuie să mă întorc acolo, undeva în timp și în spațiu, cât mai departe de restul lumii? Să văd de mă regăsesc în ceea ce-am fost odată?

Între lucrul plănuit și lucrul înfăptuit există o trecere de la închis la deschis, care nu se știe cât durează, un fel de înaintare și scufundare concomitentă într-un timp despre care simți nevoia să crezi că există un soi de apropiere veridică. Dar timpul, pentru ca limbajul lui să fie coerent, este indispensabil să se asocieze și să se lege de gândirea intuitivă și analogică.

Tu, asemenea unui astru sclipind tot mai puternic pe măsură ce iscodești tot ce-ți stimulează imaginația, prin magica unitate a dubiilor, ambiguităților și obscurităților crestate în trupul unei materii veșnice, pe care singur o oblojești și neaflat de nimeni. Când crezi că te poți pune de-a curmezișul lucrurilor care există aievea în jur, deși conturul lor este neclar, în misticismul unei lumi recreate la modul livresc, tu să încerci a renunța la tot, la absolut tot, numai spre a defini pentru mai puțin de o secundă ceea ce este vizibil doar cu ochiul unei filosofii oculte?

Leadership: Poți să înlocuiești valoarea obținută într-una din ecuațiile necesare în definirea individualității, încât să obții a doua necunoscută a propriei matematici existențiale?

Ecuația cea mai importantă în definirea individualității mele era destul de complexă: mai întâi trebuia să capăt o anumită experiență de viață pe care îmi era imposibil să o susțin fără intervenția unei cunoașteri abolute a Universului, apoi trebuia să mă folosesc de toate treptele vieții spre a ajunge într-o poziție de putere de la care nu poate urca mai mult. Bineînțeles, cu riscul de a rămâne singur într-un internet holografic în care toate creierele umane sunt conectate la un computer central capabil să alimenteze aceeași realitate colectivă.

Ioannis Anghelos, ultimul descendent al dinastiei bizantine a Anghelizilor, încerca să înțeleagă raționamentul doctorului Nicolaus Cusanus: *"Dacă într-un punct de pe cerc se construiește o dreaptă tangentă, iar raza cercului crește din ce în ce mai mult până ce devine infinită, perimetrul cercului se va confunda cu dreapta. Deci infinitul, nemărginirea lui se întâlnește cu finitul, în cazul nostru, cercul cu perimetrul mărginit, și se confundă."*

Fără să-mi dau seama, am ajuns în situația exercitată de o fascinație excesivă care trebuia pusă la locul cuvenit, printre intestinele unui monstru - asociat cu gândirea matematică, întruchipând înțelepciunea și inteligența nemărginită, pentru care toate minunile lumii își găsesc o anumită expresie în repetatele propuneri ale gândurilor, în forma lor brută, în valoarea presiunii parțiale a unei cantități din sângele arterial al unei pulsații cosmice primare. Universul încerca să-mi spună ceva?

Paralel cu lumea științei, o forță superioară părea să vorbească prin mine, fără să realizez că

toată puterea pe care credeam că o dețin, era iluzorie. Eram prea mic ca să cuprind acceptul de a mă afla în fața a nenumărate uși, pe care nicio cheie nu ar ști să le deschidă. Prima necunoscută a matematicii mele existentiale se referea la prezența unui context de gândire care să servească doar unei conceptii limitate: "Trebuia să știu dacă păstrez secretele privind locația unei chei care-i aparține numai lui Dumnezeu"

Marea provocare a științei pe care o îmbrățișează leadershipul este să cuprinzi o învățătură foarte înaltă cu mintea unei alte persoane, în viziunea unui plăsmuitor de lumi care se confundă cu Dumnezeu.

Finitul unei clipe de luciditate, dilatate la exces de halucinanta febră a inițiativelor de aflare a răspunsurilor la marile întrebări ale trecerii mele prin lume, nu putea întâlni infinitul. A doua necunoscută a matematicii mele existențiale se referă la modul de a aduna toate indiciile din mărturisirile mele de pe blog, scrise cu avântul unui artist al lumii trecătoare pentru răspândirea cunoașterii suprasensibile, astfel încât să răspund unei idei nebunești: că pot deveni oricând o opțiune alternativă la viziunea tradițională asupra universului.

Pentru a integra leadershipul în conceptele care au puterea să schimbe vieți, trebuie să fii deschis către o gândire independentă și capabilă să îți susțină, într-un anume sens de convergență, către o limită a unei extreme a dimensiunii de raționalitate într-un orizont lărgit. Leadershipul înseamnă să-ți trasezi ferm înaintarea spre o orânduire nouă a ceea ce încerci să crezi în relație cu tot ceea ce te înconjoară, cu tot ceea ce înseamnă să fii parte a unei ecuații mai mari.

A obține a doua necunoscută a propriei matematici existențiale este similar cu apariția unor spații noi de confruntare cu tine însuți, între un sfârșit și alt început, știind că trebuie să te întorci acolo, undeva în timp și în spațiu, cât mai departe de restul lumii, și să vezi dacă poți să te regăsești în aceea ce-ai fost odată.

Dacă reușești să te regăsești neschimbat față de cum ești acum, în misticismul unei lumi recreate la modul livresc, când simți că o forță superioară pare să vorbească prin tine, abia atunci te poți considera apt de a fi receptat ca punct de plecare pentru o foarte necesară recuperare a rostului adevăratei arte de a conduce: aceea de a sugera un nou început, un fel de receptare intuitivă a totului care explică cel mai adânc posibil viața, lumea, natura umană și chiar universul.

Capacitatea de a sugera un nou început de gândire într-o manieră de a vorbi despre univers în planul existenței depinde de modul cum îți valorizezi cunoașterea într-un context de tipul: *"convince yourself to believe in a Creator that's part of who you are".*

Întoarce-te la tine este drumul parcurs către o inițiere în tainele propriei ființe, încât să găsești o explicație plauzibilă a modului în care trebuie să te transformi în altcineva mai puternic pentru a întruchipa înțelepciunea și inteligența nemărginită.

Source: https://neculaifantanaru.com/intoarce-te-la-tine.html